

**ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

26 жовтня 2017 року

Справа № 803/1245/17

Волинський окружний адміністративний суд у складі:
головуючого – судді Костюкевича С.Ф.,
при секретарі судового засідання Шафранюк І.Ф.,
за участю представника позивача Бугайова А.О.,
представника відповідача Антонюка І.Б.,
розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Луцьку адміністративну справу за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «ВОГ ТРЕЙДИНГ» до Офісу великих платників податків ДФС про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення,

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю «ВОГ ТРЕЙДИНГ» (далі – ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ», позивач) звернулось з позовом до Офісу великих платників податків ДФС (далі – Офіс ВПП ДФС, відповідач), в якому просить визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення від 31.08.2017 року №00062414-06.

Позовні вимоги обґрунтовані тим, що Офісом ВПП ДФС була проведена документальна позапланова виїзна перевірка ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» з питань дотримання вимог податкового законодавства по фінансово-господарських взаємовідносинах з ТзОВ «КОНСАЛТКОМ», ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП», ТзОВ «Ленсі Груп» за період з 01.01.2014 року по 29.07.2016 року, за результатами якої складено акт від 03.08.2017 року № 2683/28-10-14-06/38390515.

Перевіркою встановлено порушення п. 44.1 ст. 44, п. 198.1, п. 198.3 ст. 198, п. 200.1 ст. 200 ПК України, в результаті чого занижено податок на додану вартість всього в сумі 96 870 623 грн., в тому числі за січень 2016 року на суму 9 418 467 грн. та за лютий 2016 року в сумі 87 452 156 грн.

На підставі акта перевірки Офісом ВПП ДФС було винесене податкове повідомлення – рішення від 31.08.2017 року №00062414-06, яким збільшено грошове зобов'язання з податку на додану вартість на загальну суму 145 305 934,5 грн. в тому числі штраф 48 435 311,5 грн.

Позивач вважає необґрунтованими висновки податкового органу, викладені в акті перевірки про безтоварність та нікчемність операцій по правочинах, укладених із контрагентами ТзОВ «КОНСАЛТКОМ», ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП», ТзОВ «Ленсі Груп» оскільки реальність, правомірність і відповідність господарських операцій діючому законодавству підтверджується відповідними первинними бухгалтерськими документами.

З огляду на викладене, позивач просить визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення від 31.08.2017 року №00062414-06.

Представник позивача в судовому засіданні позовні вимоги підтримав, просив їх задовольнити.

Представник відповідача в судовому засіданні позовні вимоги не визнав, посиляючись на те, що в ході перевірки не встановлено факту реального здійснення господарських

між ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» та його контрагентами, а первинні документи складені позивачем не можуть братися до уваги як достовірні. Вказав, що оскаржуване податкове повідомлення – рішення сформоване у відповідності до норм чинного законодавства, а відтак просив суд в позові відмовити повністю.

Заслухавши пояснення осіб, які беруть участь в справі, дослідивши подані суду письмові докази, оцінивши їх за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді у судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, суд приходить до висновку, що адміністративний позов підлягає до повного задоволення, враховуючи наступне.

Частина 1 статті 6 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України) визначає, що кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або інтереси.

Згідно з пунктом 1 частини 2 статті 17 КАС України юрисдикція адміністративних судів поширюється на публічно-правові спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності.

Судом встановлено, що відповідач ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» зареєстроване як юридична особа 04.10.2012 року. Взято на податковий облік в органах державної податкової служби 09.10.2012 року за №63356, з 01.01.2015 року перебуває на обліку в Офісі ВПП ДФС.

Офісом ВПП ДФС була проведена документальна позапланова виїзна перевірка ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» з питань дотримання вимог податкового законодавства по фінансово-господарських взаємовідносинах з ТзОВ «КОНСАЛТКОМ», ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП», ТзОВ «Ленсі Груп» за період з 01.01.2014 року по 29.07.2016 року, за результатами якої складено акт від 03.08.2017 року № 2683/28-10-14-06/38390515.

Перевіркою встановлено порушення п. 44.1 ст. 44, п. 198.1, п. 198.3 ст. 198, п. 200.1 ст. 200 ПК України, в результаті чого занижено податок на додану вартість всього в сумі 96 870 623 грн., в тому числі за січень 2016 року на суму 9 418 467 грн. та за лютий 2016 року в сумі 87 452 156 грн.

На підставі акта перевірки Офісом ВПП ДФС було винесене податкове повідомлення – рішення від 31.08.2017 року №00062414-06, яким збільшено грошове зобов'язання з податку на додану вартість на загальну суму 145 305 934,5 грн. в тому числі штраф 48 435 311,5 грн.

Суд дослідивши матеріали справи, проаналізувавши законодавство України, яке регулює спірні правовідносини, приходить до висновку, що не заслуговує на увагу суду висновок відповідача про порушення позивачем вимог чинного законодавства по правочинах, укладених із контрагентами ТзОВ «КОНСАЛТКОМ», ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП», ТзОВ «Ленсі Груп» та спростовується наступним.

Відповідно до підпункту 14.1.181 пункту 14.1 статті 14 ПК України, податковий кредит - сума, на яку платник податку на додану вартість має право зменшити податкове зобов'язання звітного (податкового) періоду, визначена згідно з розділом V цього Кодексу.

Платники податку на додану вартість, об'єкти, база та ставки оподаткування, перелік неоподатковуваних та звільнених від оподаткування операцій, особливості оподаткування експортних та імпорتنих операцій, поняття податкової накладної, порядок обліку, звітування та внесення податку до бюджету визначені Податковим кодексом України.

Згідно пункту 200.1 статті 200 Податкового кодексу України сума податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або бюджетному відшкодуванню, визначається як різниця між сумою податкового зобов'язання звітного (податкового) періоду та сумою податкового кредиту такого звітного (податкового) періоду.

Пунктом 198.1 статті 198 ПК України визначено, що право на віднесення сум податку до податкового кредиту виникає у разі здійснення операцій з: придбання або виготовлення товарів (у тому числі в разі їх ввезення на митну територію України) та послуг; придбання (будівництво, спорудження, створення) необоротних активів, у тому числі при їх ввезенні на

митну територію України (у тому числі у зв'язку з придбанням та/або ввезенням таких активів як внесок до статутного фонду та/або при передачі таких активів на баланс платника податку, уповноваженого вести облік результатів спільної діяльності).

Згідно приписів пункту 198.3 статті 198 Податкового кодексу України податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг, але не вище рівня звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Кодексу, та складається з сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 193.1 статті 193 цього Кодексу, протягом такого звітного періоду у зв'язку з придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку; придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи), у тому числі при їх імпорті, з метою подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку.

Датою виникнення права платника податку на віднесення сум податку до податкового кредиту вважається дата тієї події, що відбулася раніше: дата списання коштів з банківського рахунка платника податку на оплату товарів/послуг або дата отримання платником податку товарів/послуг, що підтверджено податковою накладною (робіт, послуг) (п. 198.2 ст. 198 Податкового кодексу України).

З аналізу положень підпунктів 198.6 та 198.3 статті 198 Податкового кодексу України виходить, що виникнення у платника податку на додану вартість права на включення податку до податкового кредиту пов'язано із фактичним відбуттям господарської операції з постачання товарів (виконання робіт, надання послуг), визначеної в первинних документах, складених відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (далі за текстом Закон №996-XIV). Наслідки в податковому обліку створюють лише реально вчинені господарські операції, тобто такі, що пов'язані із рухом активів, зміною зобов'язань та власного капіталу платника податків та відповідають змісту укладених договорів.

Таким чином, в даному випадку дослідженню підлягає реальність вчинення (фактичне відбуття) господарської операції, відповідність вчиненої господарської операції господарській меті, а також реальність усіх даних, наведених у документах, що надають право на формування податкового кредиту.

При цьому щодо формування позивачем податкового кредиту з податку на прибуток підприємств слід зазначити наступне.

Відповідно до пункту 138.1 статті 138 ПК України витрати, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування, складаються із: витрат операційної діяльності, які визначаються згідно з пунктами 138.4, 138.6-138.9, підпунктами 138.10.2-138.10.4 пункту 138.10, пунктом 138.11 цієї статті, інших витрат, визначених згідно з пунктом 138.5, підпунктами 138.10.5, 138.10.6 пункту 138.10, пунктами 138.11, 138.12 цієї статті, пунктом 140.1 статті 140 і статтею 141 цього Кодексу, крім витрат, визначених у пунктах 138.3 цієї статті та у статті 139 цього Кодексу.

Згідно з підпунктом 139.1.9 пункту 139.1 статті 139 ПК України не включаються до складу витрат витрати, витрати, не підтверджені відповідними розрахунковими, платіжними та іншими первинними документами, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачена правилами ведення бухгалтерського обліку та нарахування податку.

З аналізу положень вищенаведених нормативно-правових законодавчих актів вбачається, що не можуть належати до складу валових витрат будь-які витрати, не підтверджені відповідними розрахунковими, платіжними та іншими документами, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачена правилами ведення податкового обліку. Разом з цим, не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені податковими накладними (або

підтверджені податковими накладними, оформленими з порушенням вимог чи, іншими документами, передбаченими законодавством. Також з проаналізованих норм випливає, що не підлягають включенню до складу податкового кредиту суми сплаченого (нарахованого) податку у зв'язку з придбанням товарів (послуг), не підтверджені податковими накладними чи митними деклараціями.

Висновок Офісу ВПП ДФС про нереальність угод, укладених між ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» та ТзОВ «КОНСАЛТКОМ», ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП», ТзОВ «Ленсі Груп» базується на тому, що операції між ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» та контрагентами не підтверджуються стосовно врахування реального часу здійснення операцій, місцезнаходження майна, наявності трудових ресурсів, виробничо-складських приміщень та іншого майна, які економічно необхідні для виконання таких видів робіт, послуг, постачання ТМЦ або здійснення діяльності. Про це свідчить відсутність у суб'єкта господарювання необхідних умов для результатів відповідної господарської, економічної діяльності, технічного персоналу, основних фондів, виробничих активів, складських приміщень і транспортних засобів.

У зв'язку з цим, перевіркою позивача зроблено висновок про те, що усі операції з ТзОВ «КОНСАЛТКОМ», ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП», ТзОВ «Ленсі Груп» не спричиняють реального настання правових наслідків, а відтак є нікчемними.

Суд, дослідивши матеріали справи, проаналізувавши законодавство, яке регулює спірні правовідносини, висновок відповідача про нереальність укладених між позивачем та вищевказаними контрагентами вважає неправомірним та спростовується наступним.

Щодо правовідносин позивача з ТзОВ «Ленсі Груп» суд зазначає наступне.

Судом встановлено, що між ТзОВ «Ленсі Груп» - продавець, в особі директора Галусяна В. П., та ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» - покупець, в особі директора Гриненко Т.В., було укладено Договір купівлі-продажу від 15.01.2016 року №1501/1. Даний Договір підписувався директором зі сторони ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ», який при його укладанні мав виключно законний господарський інтерес, а саме придбання пального та його наступну реалізацією з метою отримання прибутку.

Предметом договору є зобов'язання продавця передати у власність покупця нафтопродукти в асортименті, в подальшому викладенні іменовані товар, а покупець зобов'язується прийняти товар та оплатити його вартість на умовах даного договору.

Відповідно до п. 5.2. договору, в період з 21.01.2016 року по 28.01.2016 року ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» було здійснено 100% передоплату за даним договором в сумі 233 981 135 грн. в тому числі ПДВ 38 996 855,86 грн.

Перерахування коштів підтверджується оглянутими судом платіжними дорученнями від 21.01.2016 року №452 на суму 7 788 500 грн. від 21.01.2016 року №451 на суму 7 988 500 грн.; від 21.01.2016 року №449 на суму 8 969 500 грн., від 21.01.2016 року №450 на суму 8 977 000 грн., від 21.01.2016 року №424 на суму 9 000 000 грн., від 21.01.2016 року №425 на суму 9 133 300 грн., від 21.01.2016 року №426 на суму 9 249 000 грн., від 21.01.2016 року №427 на суму 9 358 000 грн., від 21.01.2016 року №443 на суму 9 400 300 грн., від 21.01.2016 року №422 на суму 9 466 000 грн., від 21.01.2016 року №428 на суму 9 468 000 грн., від 21.01.2016 року №421 на суму 9 541 000 грн., від 21.01.2016 року №429 на суму 9 579 000 грн., від 21.01.2016 року №423 на суму 9 619 000 грн., від 21.01.2016 року №430 на суму 9 686 000 грн.; від 21.01.2016 року №431 на суму 9 699 000 грн., від 21.01.2016 року №432 на суму 9 700 000 грн., від 21.01.2016 року №433 на суму 9 717 000 грн., від 21.01.2016 року №435 на суму 9 738 500 грн., від 21.01.2016 року №436 на суму 9 748 000 грн., від 21.01.2016 року №437 на суму 9 750 000 грн., від 21.01.2016 року №438 на суму 9 760 000 грн., від 21.01.2016 року №442 на суму 9 888 800 грн., від 21.01.2016 року №444 на суму 9 918 000 грн., від 28.01.2016 року №897 на суму 3 249 896 грн., від 28.01.2016 року №899 на суму 5 649 793 грн.

ТзОВ «Ленсі Груп» відповідно на адресу ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» по вищевказаному договору від 15.01.2016 року №1501/1 виписало та зареєструвало наступні податкові накладні від 21.01.2016 року №31 на суму 6 657 083,33 грн. в тому числі ПДВ 1 331 416,67 грн., від

28.01.2016 року №36 на суму 3 815 955,83 грн. в тому числі ПДВ 763 191,17 грн., від 28.01.2016 року №37 на суму 4 708 160,83 грн. в тому числі ПДВ 941 632,17 грн., від 28.01.2016 року № 35 на суму 2 708 246,67 грн. в тому числі ПДВ 541 649,33 грн., від 28.01.2016 року №34 на суму 1 930 415,83 грн. в тому числі ПДВ 386 083,17 грн., від 06.02.2016 року №24 на суму 8 265 000 грн. в тому числі ПДВ 1 653 000 грн., від 06.02.2016 року №16 на суму 8 123 333,33 грн. в тому числі ПДВ 1 624 666,67 грн., від 06.02.2016 року №18 на суму 8 133 333,33 грн. в тому числі ПДВ 1 626 666,67 грн., від 06.02.2016 року №21 на суму 8 165 833,33 грн. в тому числі ПДВ 1 633 166,67 грн., від 06.02.2016 року №22 на суму 8 240 666,67 грн. в тому числі ПДВ 1 648 133,33 грн., від 08.02.2016 року №2 на суму 7 888 333,33 грн. в тому числі ПДВ 1 577 666,67 грн., від 08.02.2016 року №32 на суму 6 490 416,67 грн. в тому числі ПДВ 1 298 083,33 грн., від 08.02.2016 року №1 на суму 7 950 833,33 грн. в тому числі ПДВ 1 590 166,67 грн., від 08.02.2016 року №3 на суму 8 015 833,33 грн. в тому числі ПДВ 1 603 166,67 грн., від 08.02.2016 року №5 на суму 7 611 083,33 грн. в тому числі ПДВ 1 522 216,67 грн., від 08.02.2016 року №6 на суму 7 707 500 грн. в тому числі ПДВ 1 541 500 грн., від 08.02.2016 року №7 на суму 7 798 333,33 грн. в тому числі ПДВ 1 559 666,67 грн., від 08.02.2016 року №8 на суму 7 890 000 грн. в тому числі ПДВ 1 578 000 грн., від 08.02.2016 року №14 на суму 8 106 000 грн. в тому числі ПДВ 1 621 200 грн., від 08.02.2016 року №11 на суму 8 082 500 грн. в тому числі ПДВ 1 616 500 грн., від 08.02.2016 року №19 на суму 8 141 666,67 грн. в тому числі ПДВ 1 628 333,33 грн., від 08.02.2016 року №15 на суму 8 115 416,67 грн. в тому числі ПДВ 1 623 083,33 грн., від 08.02.2016 року №13 на суму 8 097 500 грн. в тому числі ПДВ 1 619 500 грн., від 08.02.2016 року №12 на суму 8 083 333,33 грн. в тому числі ПДВ 1 616 666,67 грн., від 08.02.2016 року №20 на суму 8 150 000 грн. в тому числі ПДВ 1 630 000 грн., від 08.02.2016 року №17 на суму 8 125 000 грн. в тому числі ПДВ 1 625 000 грн., від 08.02.2016 року №9 на суму 7 982 500 грн. в тому числі ПДВ 1 596 500 грн., всього на загальну суму 233 981 135 грн. в тому числі ПДВ 38 996 855,86 грн.

В судовому засіданні встановлено, що на даний час, вказаний даний договір є невиконаним зі сторони ТзОВ «Ленсі Груп» у зв'язку із чим ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» до Господарського суду Київської області подано позов про зобов'язання ТзОВ «Ленсі Груп» виконати умови вищевказаного договору від 15.01.2016 року №1501/1. Ухвалою Господарського суду Київської області від 05.10.2017 року відкрито провадження у справі №911/2973/17.

Висновки контролюючого органу про отримання ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» від даної операції виключно податкової вигоди у вигляді незаконно сформованого податкового кредиту є не підтвердженими та необґрунтованими.

Щодо правовідносин позивача з ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП» суд зазначає наступне.

ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» укладено з ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП» договір купівлі - продажу нафтопродуктів №1801/1 від 18.01.2016 року де ТзОВ «Ареал Софт Груп» - продавець, в особі директора Сомсікової О.О., та ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» - Покупець в особі директора Гриненко Т.В.

Предметом договору є зобов'язання продавця передати у власність покупця нафтопродукти в асортименті, в подальшому викладенні іменовані Товар, а Покупець зобов'язується прийняти товар та оплатити його вартість на умовах даного договору.

Якість товару, що постачається за умовами даного договору, повинна відповідати ГОСТУ, технічним умовам заводів-виробників, що підтверджується відповідними документами. Одиницею виміру кількості товару приймаються сторонами тони. Кількість та асортимент товару, що передається покупцю згідно умов даного договору становить - Паливо дизельне ДТ-3-К5, сорт Р (код УКТ ЗЕД 2710194300) в кількості - 4036,486 тон, та підтверджується актами приймання - передачі товару, що є невід'ємною частиною даного договору.

Товар постачається продавцем частково (товарними партіями) на умовах, що

Приймання - передача товару здійснюється зі складанням акту приймання - передачі товару, що підписується уповноваженими представниками сторін. Право власності на товар переходить від продавця до покупця з моменту підписання сторонами акту приймання - передачі товару.

Ціна за одиницю товару узгоджується сторонами і встановлюється в розмірі - Паливо дизельне ДТ-3-К5, сорт Р (код УКТ ЗЕД 2710194300) - 14 000 грн., в тому числі ПДВ - 20%. Ціна за одиницю товару включає податки та інші обов'язкові платежі, передбачені чинним законодавством України.

Загальна сума даного договору становить 56 510 800 грн., в тому числі ПДВ - 20 %.

Розрахунки між сторонами здійснюються в українській національній валюті - гривнях. Розрахунки за товар проводяться покупцем у формі 100% передоплати.

На виконання умов договору ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» перерахувало на адресу ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП» попередню оплату в сумі 56 510 800,00 грн. в т.ч. ПДВ 20% 9 418 467 грн. згідно платіжних доручень, які оглянуті судом, а саме: від 21.01.2016 року №494 на суму 8 989 000 грн., від 21.01.2016 року №457 на суму 9 502 500 грн., від 21.01.2016 року №456 на суму 9 519 000 грн., від 21.01.2016 року №458 на суму 9 539 000 грн., від 21.01.2016 року №459 на суму 9 548 000 грн., від 21.01.2016 року №454 на суму 9 497 000 грн.

ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП» в свою чергу виписало в адресу ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» згідно договору купівлі-продажу №1801/1 від 18.01.2016 року податкові накладні: від 21.01.2016 року №33 на суму 8 240 666,67 грн. в тому числі ПДВ 1 648 133,33 грн., від 21.01.2016 року №35 на суму 8 265 000 грн. в тому числі ПДВ 1 653 000 грн., від 21.01.2016 року №36 на суму 8 273 333,33 грн. в тому числі ПДВ 1 654 666,67 грн., від 21.01.2016 року №42 на суму 7 490 833,33 грн. в тому числі ПДВ 1 498 166,67 грн., від 21.01.2016 року №32 на суму 8 165 833,33 грн. в тому числі ПДВ 1 633 166,67 грн., від 21.01.2016 року №43 на суму 6 656 666,67 грн. в тому числі ПДВ 1 331 333,33 грн.

Наданий час договір є не виконаним зі сторони ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП», проте виконання зобов'язань зі сторони ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП» у майбутньому не може заперечуватись зі сторони контролюючого органу.

Щодо правовідносин позивача з ТзОВ «КОНСАЛТКОМ» суд зазначає наступне.

ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» укладено з ТзОВ «КОНСАЛТКОМ» договори купівлі - продажу нафтопродуктів №0902/1 від 09.02.2016 року та від 26.02.2016 року № 2602/1.

Відповідно до умов даних договорів купівлі - продажу (ТзОВ «КОНСАЛТКОМ» (Продавець) в особі директора Поркуля В.А., а ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» (Покупець) в особі директора Гриненко Т.В.) продавець зобов'язується передати у власність покупця нафтопродукти в асортименті, в подальшому викладенні іменовані товар, а покупець зобов'язується прийняти товар та оплатити його вартість на умовах даного договору.

Якість товару, що постачається за умовами даного договору, повинна відповідати ГОСТУ, технічним умовам заводів-виробників, що підтверджується відповідними документами. Одиницею виміру кількості товару приймаються сторонами тонни. Кількість та асортимент товару, що передається покупцю згідно умов даного договору становить - Паливо дизельне (код УКТ ЗЕД 2710194300) в кількості - 1085,468 тон (договір купівлі - продажу нафтопродуктів №0902/1 від 09.02.2016 року) та в кількості - 19 503,04 грн. (договір купівлі - продажу нафтопродуктів від 26.02.2016 року №2602/1), що підтверджується актами приймання - передачі товару, що є невід'ємною частиною даного договору.

Товар постачається продавцем частково (товарними партіями) на умовах, що узгоджується сторонами додатково в додатках, що є невід'ємними частинами даного договору. Приймання - передача товару здійснюється зі складанням акту приймання - передачі товару, що підписується уповноваженими представниками сторін. Право власності на товар переходить від продавця до покупця з моменту підписання сторонами акту приймання - передачі товару. У випадку невідповідності товару по кількості та якості, визначених даним договором, приймання здійснюється у відповідності до Інструкції «Про порядок приймання, транспортування, зберігання, відпуску та обліку нафти і нафтопродуктів на підприємствах і в

порядок приймання, транспортування, зберігання, відпуску та обліку нафти і нафтопродуктів на підприємствах і в організаціях України» (затверджена Наказом Мінпаливенерго України, Мінтрансв'язку України, Мінекономіки України, Держспоживстандарту України 20.05.2008 року №281/171/578/155).

Згідно умов договору купівлі - продажу нафтопродуктів №0902/1 від 09.02.2016 року ціна за одиницю товару узгоджується сторонами і встановлюється в розмірі - паливо дизельне (код УКТ ЗЕД 2710194300) – 14 850 грн., в тому числі ПДВ - 20% . Ціна за одиницю товару включає податки та інші обов'язкові платежі, передбачені чинним законодавством України. Загальна сума даного договору становить 16 119 200 грн., в тому числі ПДВ - 20 %.

Згідно умов договору купівлі - продажу нафтопродуктів від 26.02.2016 року №2602/1 ціна за одиницю товару узгоджується сторонами і встановлюється в розмірі - паливо дизельне (код УКТ ЗЕД 2710194300) - 15 300 грн., в тому числі ПДВ - 20%. Ціна за одиницю товару включає податки та інші обов'язкові платежі, передбачені чинним законодавством України. Загальна сума даного договору становить 298 396 440 грн., в тому числі ПДВ - 20 %.

Розрахунки між сторонами здійснюються в українській національній валюті - гривнях. Розрахунки за товар проводяться покупцем у формі 100% передоплати.

На виконання умов договорів купівлі-продажу ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» перерахувало на адресу ТзОВ «КОНСАЛТКОМ» попередню оплату (по платіжним дорученням зазначеним в акті на стор. 39-42) відповідно до умов договору від 09.02.2016 року №0902/1 – 298 396 440 грн., а відповідно до умов договору від 26.02.2016 року №2602/1 – 16 119 200 грн. згідно оглянутих судом платіжних доручень: від 11.02.2016 року №1311 на суму 8 012 770 грн., від 11.02.2016 року №1309 на суму 8 106 430 грн., від 29.02.2016 року №1757 на суму 17 777 040 грн., від 29.02.2016 року №1758 на суму 10 632 050 грн., від 29.02.2016 року №1765 на суму 15 003 600 грн., від 29.02.2016 року №1766 на суму 10 905 770 грн., від 29.02.2016 року №1735 на суму 5 284 760 грн., від 29.02.2016 року №1737 на суму 5 629 800 грн., від 29.02.2016 року №1738 на суму 8 965 200 грн. від 29.02.2016 року №1739 на суму 6 458 200 грн., від 29.02.2016 року №1740 на суму 5 538 400 грн., від 29.02.2016 року №1741 на суму 7 098 640 грн., від 29.02.2016 року №1742 на суму 7 832 500 грн., від 29.02.2016 року №1761 на суму 11 236 500 грн., від 29.02.2016 року №1762 на суму 11 306 920 грн., від 29.02.2016 року №1763 на суму 15 456 580 грн., від 29.02.2016 року №1764 на суму 12 090 630 грн., від 29.02.2016 року №1769 на суму 9 110 900 грн., від 29.02.2016 року №1743 на суму 8 145 960 грн., від 29.02.2016 року №1759 на суму 10 789 630 грн., від 29.02.2016 року №1744 на суму 8 365 900 грн., від 29.02.2016 року №1746 на суму 6 557 000 грн., від 29.02.2016 року №1747 на суму 9 032 540 грн., від 29.02.2016 року № 1748 на суму 9 163 580 грн., від 29.02.2016 року №1749 на суму 9 358 790 грн., від 29.02.2016 року №1750 на суму 10 445 090 грн., від 29.02.2016 року №1755 на суму 10 120 570 грн., від 29.02.2016 року №1756 на суму 10 102 390 грн., від 29.02.2016 року №1753 на суму 9 880 320 грн., від 29.02.2016 року №1754 на суму 8 781 760 грн., від 29.02.2016 року №1752 на суму 9 702 100 грн., від 29.02.2016 року №1751 на суму 9 635 820 грн., від 29.02.2016 року №1771 на суму 6 729 500 грн., від 29.02.2016 року №1770 на суму 1 258 000 грн.

ТзОВ «КОНСАЛТКОМ» виписало та зареєструвало в свою чергу податкові накладні на загальну суму 314 515 640 грн. в тому числі ПДВ 52 419 273,35 грн., а саме: від 11.02.2016 року №36 на загальну суму 6 755 358,33 грн. в тому числі ПДВ 1 351 071,67 грн., від 11.02.2016 року №35 на загальну суму 6 677 308,33 грн. в тому числі ПДВ 1 335 461,67 грн., від 29.02.2016 року №53 на загальну суму 4 691 500 грн. в тому числі ПДВ 938 300 грн., від 29.02.2016 року №58 на загальну суму 5 915 533,33 грн. в тому числі ПДВ 1 183 106,67 грн., від 29.02.2016 року №50 на загальну суму 1 048 333,33 грн. в тому числі ПДВ 209 666,67 грн., від 29.02.2016 року №52 на загальну суму 4 615 333,33 грн. в тому числі ПДВ 923 066,67 грн., від 29.02.2016 року №57 на загальну суму 5 607 916,67 грн. в тому числі ПДВ 1 121 583,33 грн., від 29.02.2016 року №66 на загальну суму 7 636 316,67 грн. в тому числі ПДВ 1 527 263,33 грн., від 29.02.2016 року №70 на загальну суму 8 233 600 грн. в тому числі ПДВ 1 646 720 грн., від 29.02.2016 року №79 на загальну суму 10 075 525,00 грн. в тому числі ПДВ 2

500 600 грн., від 29.02.2016 року №61 на загальну суму 6 971 583,33 грн. в тому числі ПДВ 1 394 316,67 грн., від 29.02.2016 року №56 на загальну суму 5 464 166,67 грн. в тому числі ПДВ 1 092 833,33 грн., від 29.02.2016 року №78 на загальну суму 9 422 433,33 грн. в тому числі ПДВ 1 884 486,67 грн., від 29.02.2016 року №64 на загальну суму 7 527 116,67 грн. в тому числі ПДВ 1 505 423,33 грн., від 29.02.2016 року №69 на загальну суму 8 085 083,33 грн. в тому числі ПДВ 1 617 016,67 грн., від 29.02.2016 року №60 на загальну суму 6 788 300 грн. в тому числі ПДВ 1 357 660 грн., від 29.02.2016 року №76 на загальну суму 9 088 141,67 грн. в тому числі ПДВ 1 817 628,33 грн., від 29.02.2016 року №74 на загальну суму 8 860 041,67 грн. в тому числі ПДВ 1 772 008,33 грн., від 29.02.2016 року №72 на загальну суму 8 433 808,33 грн. в тому числі ПДВ 1 686 761,67 грн., від 29.02.2016 року №85 на загальну суму 14 814 200 грн. в тому числі ПДВ 2 962 840 грн., від 29.02.2016 року №65 на загальну суму 7 592 416,67 грн. в тому числі ПДВ 1 518 483,33 грн., від 29.02.2016 року №71 на загальну суму 8 418 658,33 грн. в тому числі ПДВ 1 683 731,67 грн., від 29.02.2016 року №67 на загальну суму 7 798 991,67 грн. в тому числі ПДВ 1 559 798,33 грн., від 29.02.2016 року №63 на загальну суму 7 471 000 грн. в тому числі ПДВ 1 494 200 грн., від 29.02.2016 року №82 на загальну суму 12 880 483,33 грн. в тому числі ПДВ 2 576 096,67 грн., від 29.02.2016 року №73 на загальну суму 8 704 241,67 грн. в тому числі ПДВ 1 740 848,33 грн., від 29.02.2016 року №59 на загальну суму 6 527 083,33 грн. в тому числі ПДВ 1 305 416,67 грн., від 29.02.2016 року №68 на загальну суму 8 029 850 грн. в тому числі ПДВ 1 605 970 грн., від 29.02.2016 року №77 на загальну суму 9 363 750 грн. в тому числі ПДВ 1 872 750 грн., від 29.02.2016 року №75 на загальну суму 8 991 358,33 грн. в тому числі ПДВ 1 798 271,67 грн., від 29.02.2016 року №62 на загальну суму 7 318 133,33 грн. в тому числі ПДВ 1 463 626,67 грн., від 29.02.2016 року №55 на загальну суму 5 381 833,33 грн. в тому числі ПДВ 1 076 366,67 грн., від 29.02.2016 року №51 на загальну суму 4 403 966,67 грн. в тому числі ПДВ 880 793,33 грн.

На даний час договори є не виконаним зі сторони ТзОВ «КОНСАЛТКОМ», проте виконання зобов'язань зі сторони ТзОВ «КОНСАЛТКОМ» у майбутньому не може заперечуватись контролюючим органом.

Правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні регулює Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

Стаття 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» передбачає первинні облікові документи та реєстри бухгалтерського обліку. Так, згідно з частиною 1 цієї статті, підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій. Первинні документи повинні бути складені під час здійснення господарської операції, а якщо це неможливо - безпосередньо після її закінчення. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи.

Відповідно до частини 2 статті 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» первинні та зведені облікові документи можуть бути складені на паперових або машинних носіях і повинні мати такі обов'язкові реквізити: назву документа (форми); дату і місце складання; назву підприємства, від імені якого складено документ; зміст та обсяг господарської операції, одиницю виміру господарської операції; посади осіб, відповідальних за здійснення господарської операції і правильність її оформлення; особистий підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції.

Згідно із статтею 1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» первинний документ – це документ, який містить відомості про господарську операцію та підтверджує її здійснення.

З документів, що подані до суду вбачається виконання сторонами укладених договорів.

Зокрема, такими підтверджуючими документами по взаємовідносинах між ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» та ТзОВ «КОНСАЛТКОМ», ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП», ТзОВ «Ленсі Груп» є договори купівлі-продажу, податкові накладні, та платіжні доручення про перерахування

ТРЕЙДИНГ» та ТзОВ «КОНСАЛТКОМ», ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП», ТзОВ «Ленсі Груп» є договори купівлі-продажу, податкові накладні, та платіжні доручення про перерахування коштів у відповідності до умов укладених договору купівлі-продажу нафтопродуктів, як оглянуті судом та прийдані до матеріалів позову.

Відтак ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» доведено правомірність формування податкового кредиту з ПДВ по фінансово-господарських операціях з ТзОВ «КОНСАЛТКОМ», ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП», ТзОВ «Ленсі Груп» та включено у витрати підприємства. Всі первинні документи оформлені у відповідності до вимог чинного законодавства та містять всі необхідні реквізити передбачені Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» та п.2.4 Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку.

Оглянуті копії перелічених первинних документів не мають дефектів форми, змісту або походження, котрі в силу статті 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», пункту 2.4 Положення про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, спричиняють втрату первинними документами юридичної сили і доказовості та не призвели до зміни в структурі активів платника податків.

Порушень в оформленні цих документів, які б могли слугувати про нереальність спірних операцій, судом не виявлено.

Відповідно до п.2 Порядку оформлення результатів документальних перевірок дотримання законодавства України з питань державної митної справи, податкового, валютного та іншого законодавства платниками податків - юридичними особами та їх відокремленими підрозділами, затвердженого Наказом Міністерства фінансів України 20.08.2015 року №727 року, акт документальної перевірки - службовий документ, який підтверджує факт проведення документальної перевірки, відображає її результати і є носієм доказової інформації про виявлені порушення вимог законодавства з питань державної митної справи, податкового, валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи. Згідно з п.5 даного Порядку, Факти виявлених порушень законодавства з питань державної митної справи, податкового, валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, викладаються в акті документальної перевірки чітко, об'єктивно та повною мірою з посиланням на первинні документи, реєстри податкового та бухгалтерського обліку, фінансової та іншої звітності, інші документи, пов'язані з обчисленням і сплатою податків, зборів, платежів, ведення/складання яких передбачено законодавством, або отримані від інших суб'єктів господарювання, органів державної влади, у тому числі іноземних держав, правоохоронних органів, а також податкову інформацію, що підтверджують наявність зазначених фактів.

Однак, всупереч наведеним вимогам, акт перевірки не містить об'єктивного аналізу господарських операцій вчинених позивачем з ТзОВ «КОНСАЛТКОМ», ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП», ТзОВ «Ленсі Груп», натомість ґрунтується виключно на припущеннях про те, що вони не могли відбутись.

Висновки Офісу ВПП ДФС про відсутність реального характеру відносин між позивачем та вищевказаними ґрунтуються на аналізі лише баз даних податкового органу з відомостями про чисельність працюючих та податкової звітності з ПДВ, без фактичного з'ясування контролюючим органом реального майнового стану суб'єкта господарювання та перевірки його фінансово-господарської діяльності за період, коли виникли спірні правовідносини. Більше того, господарські операції відбулися у відповідності до основних видів діяльності ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ», що додатково підтверджує про те, що товар придбався з метою здійснення господарської діяльності.

Ні в Акті перевірки Офісу ВПП ДФС, ні в судовому засіданні представником відповідача не представлено доказів, які б свідчили про нереальність господарських операцій між ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» і вищевказаними контрагентами цілям та завданням статутної діяльності товариства, незвичності цих господарських операцій для її учасників, збитковості

економічними причинами, цілями ділового характеру, а дії ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» та його контрагентів були спрямовані на отримання необґрунтованої податкової вигоди.

Крім того, суд зазначає, що податковий орган не дослідив та не взяв до уваги первинні документи, які надавалися позивачем під час проведення перевірки. Окрім того, в ході судового розгляду даної справи підприємством належними первинними документами підтверджено реальність вчинення господарських операцій між ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» та ТзОВ «КОНСАЛІТКОМ», ТзОВ «АРЕАЛІ СОФТ ГРУП», ТзОВ «Ленсі Груп», які стали підставою для формування даних податкового обліку.

Зважаючи на вищевикладене, суд вважає, що включений позивачем в податкові декларації податковий кредит з ПДВ підтверджений відповідними документами, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачена правилами ведення податкового обліку, податковими накладними, оформленими у відповідності до вимог законодавства, які оглянуті в судовому засіданні.

Відповідно до п.44.1 ст.44 ПК України, для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.

Згідно з п.188.1 ст. 188 ПК України, база оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної вартості (у разі здійснення контрольованих операцій - не нижче звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Кодексу) з урахуванням загальнодержавних податків та зборів.

Згідно з п.п. 14.1.181 п. 14.1 ст. 14 ПК України податковим кредитом визнається сума, на яку платник податку на додану вартість має право зменшити податкове зобов'язання звітного (податкового) періоду, визначена згідно розділу V цього Кодексу.

Як уже зазначалось згідно п. 198.1 ст. 198 Податкового кодексу України право на віднесення сум податку до податкового кредиту виникає у разі здійснення операцій з:

а) придбання або виготовлення товарів (у тому числі в разі їх ввезення на митну територію України) та послуг;

б) придбання (будівництво, спорудження, створення) необоротних активів, у тому числі при їх ввезенні на митну територію України (у тому числі у зв'язку з придбанням та/або ввезенням таких активів як внесок до статутного фонду та/або при передачі таких активів на баланс платника податку, уповноваженого вести облік результатів спільної діяльності);

в) отримання послуг, наданих нерезидентом на митній території України, та в разі отримання послуг, місцем постачання яких є митна територія України;

г) ввезення необоротних активів на митну територію України за договорами оперативного або фінансового лізингу.

У відповідності до п. 198.3 ст. 198 ПК України податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг, але не вище рівня звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Кодексу, та складається з сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою п. 193.1 ст. 193 цього Кодексу, протягом такого звітного періоду у зв'язку з: придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку; придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи), у тому числі при їх імпорті, з метою подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку.

використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку.

В силу положень п. 198.6 ст. 198 ПК України, не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені податковими накладними або оформлені з порушенням вимог чи не підтверджені митними деклараціями (іншими подібними документами згідно з п. 201.11 ст. 201 цього Кодексу).

Право на нарахування податкового кредиту виникає незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

З аналізу вказаних правових норм та обставин справи суд приходить до висновку, що необхідними та достатніми підставами для включення позивачем до складу податкового кредиту відповідних сум податку на додану вартість є: придбання ним товару, робіт чи послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності; сплата чи нарахування сум податку на додану вартість у зв'язку з таким придбанням.

Суд зазначає, що право позивача на податковий кредит виникло по першій події, тобто у зв'язку зі списанням коштів з банківського рахунку платника податку на оплату товарів/послуг, що підтверджується відповідними платіжними дорученнями. Підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту є податкові накладні, зареєстровані у Єдиному реєстрі податкових накладних.

Суд критично ставиться до висновку відповідача про нереальність господарських операцій, здійснених між позивачем та його контрагентами з підстав відсутності поставок нафтопродуктів, оскільки, як з'ясовано судом, жодних поставок нафтопродуктів позивачу від контрагентів на час розгляду справи не відбувалося. Строк поставки за вище переліченими договорами ще не настав та згідно додаткових угод сторонами продовжено.

Відповідно до ч. 1 ст. 627 Цивільного кодексу України, сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Суд також критично ставиться до висновків відповідача щодо неможливості з боку контрагентів у майбутньому здійснити поставки товарів на користь позивача, оскільки висновки контролюючого органу не можуть ґрунтуватись на припущеннях.

Фіктивність господарських операцій, яка описана в акті перевірки, також не доведена відповідачем належними і допустимими доказами. Господарська операція, у розумінні ст. 1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», це дія або подія, яка викликає зміни в структурі активів та зобов'язань, власному капіталі підприємства. Усі господарські операції позивача мають незавершений характер, що, у свою чергу, свідчить про неможливість зробити висновок про нереальність їх здійснення.

Відповідач не надав належних доказів на підтвердження того, що ТОВ «ВОГ Трейдинг», як платник податку, діяв без належної обачності й обережності і йому було відомо про можливі порушення, які допускали його контрагенти, або що самостійною діловою метою здійснення господарських операцій з даними суб'єктами господарювання було одержання ним податкової вигоди. Також не було в акті наведено доказів, що свідчили б, що зазначені договори укладені з метою, що завідомо суперечить інтересам держави, в тому числі, в частині ухилення від сплати податків в передбаченому законодавством обсязі та отримання незаконної податкової вигоди.

Крім того, чинним законодавством України на учасників цивільно-правових відносин, які є платниками податків, не покладено обов'язку та не визначено право перевірки відповідності законодавству статусу контрагентів, в т.ч. перебування за місцезнаходженням,

відповідальність стосується кожного окремого платника податку і не може автоматично поширюватися на третіх осіб, у тому числі на його контрагентів.

ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» не може нести відповідальність за неналежне оформлення контрагентом позивача документації по взаємовідносинах з третіми особами, за неподання контрагентами будь-яких документів чи за неналежне ведення контрагентами позивача бухгалтерського та/чи податкового обліку.

До того ж, за правовою позицією, викладеною у постанові Верховного Суду України № 21-47а10 від 31 січня 2011 року, чинне законодавство України не ставить в залежність виникнення у платника податку на додану вартість права на податковий кредит від дотримання вимог податкового законодавства іншими суб'єктами господарювання, зокрема, тими, які не були постачальниками товарів (послуг), на вартість яких нарахований ПДВ, що включений платником податку до податкового кредиту.

При цьому, відповідних належних і допустимих доказів на підтвердження того, що контрагенти позивача не мали адміністративно-господарських можливостей на виконання господарських зобов'язань по спірним операціям, та доказів відсутності фактичних дій, спрямованих на виконання взятих зобов'язань, відповідачем до суду не надано.

Головною підставою вважати правочин нікчемним являється його недійсність, встановлена законом.

Одним з основних завдань органів державної податкової служби є здійснення контролю дотримання податкового законодавства і надання роз'яснень законодавства з питань оподаткування платникам податків. Жодним законом не передбачено право органу державної податкової служби самостійно, в позасудовому порядку, визнавати нікчемними правочини і дані, вказані платником податків в податкових деклараціях.

В матеріалах справи відсутні докази на предмет визнання недійсним в установленому порядку вищевказаних договорів та порушення законодавства України в момент складання наявних у позивача податкових накладних, як і доказів про обізнаність позивача щодо протиправної діяльності його контрагентів.

Також слід зазначити, що відповідач не звертався до суду із позовом про визнання недійсним договорів укладених позивачем з ТзОВ «КОНСАЛТКОМ», ТзОВ «АРЕАЛ СОФТ ГРУП», ТзОВ «Ленсі Груп».

Таким чином, актом перевірки ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» не спростовано встановленої статтею 204 ЦК України презумпції правомірності вчинених позивачем правочинів, так як на думку суду, єдиним мотивом для висновку про нікчемність спірних правочинів є складені акт за результатами перевірки контрагента позивача, проведеної іншим податковим органом. Однак, в силу приписів статей 8 і 19 Конституції України лише висновку одного органу державної податкової служби України про нікчемність вчинених платником податків правочинів є недостатнім для висновку іншого органу державної податкової служби України про порушення контрагентом такого платника податків законів з питань оподаткування.

Відтак, збільшення суми грошового зобов'язання з податку на додану вартість здійснено відповідачем необґрунтовано.

Аналогічна правова позиція з даних правовідносин, де позивачем є ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ», викладена в постанові Окружного адміністративного суду міста Києва від 04.04.2017 року в справі №826/15070/16, яка залишена без змін ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 18.07.2017 року та в постанові Окружного адміністративного суду міста Києва від 30.11.2015 року в справі №826/22343/15, яка залишена без змін ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 01.03.2016 року.

Крім того, відповідач в своїх запереченнях посиляється на практику Верховного суду України, про те, що статус фіктивного підприємства несумісний з легальною підприємницькою діяльністю, де зазначено, що первинні документи, які стали підставою для формування податкового кредиту та валових витрат, виписані контрагентом, фіктивність господарської діяльності якого встановлена вироком суду, не можуть вважатись належно оформленими та підписаними повноважними особами звітними документами, які посвідчують

господарської діяльності якого встановлена вироком суду, не можуть вважатись належно оформленими та підписаними повноважними особами звітними документами, які посвідчують факт придбання товарів, робіт чи послуг, а тому віднесення відображених у них сум ПДВ до податкового кредиту є безпідставними.

Проте слід зазначити, що така практика не може бути застосована у даній справі, оскільки в акті перевірки зроблений висновок про фіктивність відносин ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» та ТзОВ «Ленсі Груп» в цілому з посиланням на вирок Печерського районного суду м. Києва від 03.02.2017 року №757/59251/16-к, яким керівника ТзОВ «Ленсі Груп» було визнано винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 2015-1 КК України, а саме за внесення в документи, які відповідно до закону подаються для проведення державної реєстрації юридичної особи або фізичної особи - підприємця, завідомо неправдивих відомостей, а не за фіктивне підприємництво. Даним вироком, будь-яка оцінка господарським операціям позивача з контрагентом ТзОВ «Ленсі Груп» не надавалась.

При цьому, фіктивності господарської діяльності самого підприємства - ТзОВ «Ленсі Груп», а також фіктивності господарських взаємовідносин між ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДИНГ» та ТзОВ «Ленсі Груп» даним вироком не встановлено, що в свою чергу унеможлиблює застосування вищевказаної практики Верховного суду України.

Крім того, суд звертає увагу на рішення Європейського Суду з прав людини від 09.01.2007 року про порушення Україною статті 1 Першого протоколу у справі «Інтерсплав проти України».

Відповідно до п. 38 цього рішення зазначено: «На думку Суду, коли державні органи володіють будь-якою інформацією про зловживання в системі відшкодування ПДВ, що здійснюються конкретною компанією, вони можуть вжити відповідних заходів для запобігання або усунення таких зловживань. Суд, однак, не може прийняти зауваження Уряду щодо загальної практики з відшкодування ПДВ за відсутності будь-яких ознак, які б указували на те, що заявник був безпосередньо залучений до таких зловживань».

Разом з тим, суд звертає увагу на висновки зроблені Вищим адміністративним судом України в постанові від 25.01.2016 року №К/9991/72726/12, де судом зокрема зазначено, що платник податків (покупець товарів) не має обов'язку, повноважень та можливості здійснювати контроль за дотриманням постачальником товару, відомості щодо реєстрації якого як юридичної особи містяться у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України та як платника податку на додану вартість - у Реєстрі платників податку на додану вартість, вимог законодавства щодо створення підприємства, ведення його господарської діяльності і в подальшому зазнавати певних негативних наслідків у вигляді позбавлення права на податковий кредит за вчинені підприємством (продавцем) або його посадовими особами порушення.

На думку суду викладені відповідачем аргументи для збільшення позивачу податкового зобов'язання з ПДВ є недостатніми, позбавлення платника отримання такого права, що необхідні документальні підтвердження розміру свого податкового кредиту є несправедливим, оскільки податкове законодавство України не ставить право платника податку на додану вартість на податковий кредит в залежність від дій або бездіяльності його контрагентів чи відсутності у контрагентів основних фондів, кваліфікованого персоналу тощо. В разі порушення контрагентом податкової дисципліни відповідальність та негативні наслідки мають настати саме для цієї особи.

Належними та допустимими в розумінні статті 124 Конституції України, статті 70 КАС України доказами вчинення платником податків нікчемного правочину можуть бути або обвинувальний вирок суду по кримінальній справі, або рішення суду у справі про стягнення одержаного за нікчемним правочином, або рішення суду про визнання правочину недійсним.

Відповідно до частини 2 статті 71 КАС України в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

платником податків на підтвердження факту реальності здійснення господарських операцій за спірними правочинами та не доведений факт порушення позивачем вимог чинного законодавства, в т.ч. ПК України.

Таким чином, беручи до уваги досліджені в судовому засіданні обставини та письмові докази, в їх сукупності, суд приходять до висновку про безпідставність встановлених Офісом ВПП ДФС в акті документальної позапланової виїзної перевірки ТзОВ «ВОГ ТРЕЙДІНГ» обставин, з огляду на що оскаржуване податкове повідомлення – рішення від 31.08.2017 року №00062414-06, яким збільшено грошове зобов'язання з податку на додану вартість слід визнати протиправними та скасувати.

Згідно із частиною першою статті 94 КАС України якщо судові рішення ухвалені на користь сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, суд присуджує всі здійснені нею документально підтверджені судові витрати за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав стороною у справі, або якщо стороною у справі виступала його посадова чи службова особа.

Таким чином за рахунок бюджетних асигнувань Офісу ВПП ДФС на користь позивача слід стягнути судовий збір в розмірі 2 179 589,03 грн., сплачений відповідно до платіжного доручення №4009 від 26.09.2017 року.

Керуючись статтями 11, 17, 71, 94, 128, 158, 160, 162, 163, 186 Кодексу адміністративного судочинства України, на підставі Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», Податкового кодексу України, Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, суд

ПОСТАНОВИВ:

Адміністративний позов задовольнити повністю.

Визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення Офісу великих платників податків ДФС від 31.08.2017 року №00062414-06.

Присудити на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «ВОГ ТРЕЙДІНГ» за рахунок бюджетних асигнувань Офісу великих платників податків ДФС судовий збір в сумі 2 179 589,03 грн.

Постанова набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, встановленого статтею 186 КАС України, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги постанова, якщо її не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті апеляційного провадження або набрання законної сили рішенням за наслідками апеляційного провадження.

Постанова може бути оскаржена в апеляційному порядку повністю або частково шляхом подання апеляційної скарги до Львівського апеляційного адміністративного суду через Волинський окружний адміністративний суд. Апеляційна скарга на постанову подається протягом десяти днів з дня отримання копії постанови, повний текст якої буде виготовлено 31 жовтня 2017 року. Копія апеляційної скарги одночасно надсилається особою, яка її подає, до Львівського апеляційного адміністративного суду.

Головуючий
Згідно з оригіналом:
Суддя

[Handwritten signature]

С.Ф. Костюкевич

С.Ф. Костюкевич

